

РЕШЕНИЕ

№ 2502

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **238** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от Й. Паскалова Н. срещу РЕШЕНИЕ от 27.09.2021г. на СРС, НО, 18-ти състав, постановено по нахд № 10525/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Касаторът излага доводи, че крайните изводи не се основават на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства и потвърждаващите ги писмени доказателства. СРС неправилно е установил фактите и неправилно ги е отнесъл към приложимите правни норми. Въпреки направените в мотивите констатации за множество допуснати нарушения от АНО, съдът на практика е потвърдил НП. Според касатора, не било изследвано дали тримата водачи действително са извършвали превоз на товари от името на дружеството, съответно на кои дати и по кои маршрути. Не е бил изпълнен състава на твърдяното административно нарушение и неправилно е била ангажирана отговорността на дружеството. При издаване на НП били допуснати съществени процесуални нарушения- не е посочена дата и място на извършване на деянието, не са описани ясно и точно обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. Дори и да се приеме, че според АНО, че датата е 11.09.2018г.,

то същата не съответствала на действителната фактическа обстановка. От друга страна, санкционната норма на чл.96г, ал.1 от ЗАвПр уреждала два самостоятелни състава на нарушение- за лице, което назначи на работа или допусне до работа водач, който не отговоря на нормативните изисквания за това. Не било изложено в какво се изразява изпълнителното деяние на констатираното нарушение, дали се касае за това, че дружеството е назначило на работа водачи, или че е допуснало водачи да извършат превоз на товари, без да притежават карта за квалификация. Така описано обвинението било непълно и неясно и се ограничавало правото на защита на дружеството. Нарушено било изискването на чл.18 ЗАНН, тъй като било недопустимо при извършване на отделни нарушения, касаещи различни служители на превозвача за различни периоди, на дружеството да бъде наложено едно общо наказание. Съдебното решение било постановено при превишаване на правомощията по чл.63, ал.1 от ЗАНН, като е бил изменен съществен елемент от обективния състав на нарушението, с което се ограничавало съществено правото на защита. И на последно място се твърди, че са налице предпоставките за приложение на института по чл.28 ЗАНН.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 18-ти състав, постановено по нахд № 10525/2020г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № 42-0002630/18.10.2018г. В хода на устните състезания процесуалния представител адв. С. К. е заявил претенция за възстановяване на направените разноски, съгласно приложен списък за техния размер от 1 200.00 лева. Приложени са писмени бележки на 23.03.2022г.

Ответникът – Областен отдел „Автомобилна администрация“- [населено място] не изпраща процесуален представител, който да вземе участие в публичното съдебно заседание и не е депозирал писмен отговор по чл.213а АПК.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 27.09.2021г., постановено по нахд № 10525/2020г. СРС, НО, 18-ти състав е изменил наказателно постановление № 42-0002630/18.10.2018г. на началник Областен отдел „Автомобилна администрация“- [населено място], с което на [фирма], представлявано от Й. Паскалова Н. на основание чл.96г, ал.1, пр.2 от ЗАвПр е било наложено наказание- имуществена санкция в размер на сумата от 3 000.00 /три хиляди/ лева за извършено нарушение по чл.7б, ал.1, изр.1 от ЗАвПр. Изменението на наказателния акт се изразява в това, че не е налице соченото административно нарушение специално по отношение на превозната дейност, извършена чрез водача Б. Т..

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение по чл.7б, ал.1, пр.1 от ЗАвПр спрямо водачите Б. Р. и Е. Р. и правилно е бил наказан с имуществена санкция от 3 000.00 лева, която е определена в абсолютен размер. За водача Б. Т. е прието, че същият притежава карта за квалификация на водач с валидност до 2022г.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на

чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Административно-наказателното обвинение срещу [фирма] е било повдигнато за това, че в качеството му на превозвач е разпоредил осъществяването на превоз на товари с водачи Б. Н. Т. / в периода 05.02.2018г.-28.02.2018г./, Б. К. Р. / в периода 14.05.2018г.-15.05.2018г./ и Е. Г. Р. / в периода 22.01.2018г.-23.01.2018г./, които не притежавали карти за квалификация на водача. В тази връзка бил съставен АУАН № 254909/11.09.2018г. от инспектор Л. С. М. и въз основа на него е издадено НП № 42-0002630/18.10.2018г. от началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ - [населено място].

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл. 7б, ал. 1 от ЗАВП /в приложимата редакция преди изменението ДВ, бр. 60 от 07.07.2020г./ позволява на лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка да осъществяват превози на пътници и товари с превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории С1, С1+Е, С, С+Е, D1, D1+Е, D или D+Е, само с водачи, които отговарят на изискването за квалификация на водача.

Дружеството [фирма], представлявано от Й. Паскалова Н. е санкционирано на основание чл.96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП, съгласно която разпоредба „който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лв.“ Следователно, изпълнителното деяние се изразява в допускане или назначаване, но за да бъде довършено трябва този водач, който не отговаря на изискванията да е управлявал МПС, т.е. нарушението е резултатно.

Както се посочи по-горе в обстоятелствената част на наказателния акт, изпълнителното деяние, осъществено от касатора е очертано, като превозвачът е „разпоредил“ осъществяването на превози на товари от водачи, които не притежават карти за квалификация. В санкционната норма не е предвидено реализирането на административно -наказателна отговорност за лице, което е наредило на водач да извърши превоз, като управлява превозното средство без да притежава карта за квалификация на водача. В НП не се съдържа описание кое от двете изпълнителни деяния е извършило дружеството. При тези данни не става ясно дали [фирма] е санкционирано за това, че е допуснало да се извърши обществен превоз от водачи, които изобщо не притежават карта за квалификация, или за това, че е назначило на работа по трудово правоотношение лицата Б. Н. Т., Б. К. Р. и Е. Г. Р., без същите да имат издадени такива карти за квалификация на водача. Следователно описанието на вмененото административно нарушение се явява неразбираемо, тъй като не са посочени всички съставомерни факти, които определят поведението на дружеството,

като противоправно в конкретния случай.

По принцип съдебният контрол, осъществяван от СРС е за законосъобразност на атакуваното НП и при него е недопустимо да се отстраняват допуснатите нарушения и да се излагат доводи, с които се тълкува, допълва или поправя волята на наказващия орган. Липсва възможност едва с решението си съдът да предявява на наказаното лице факти и обстоятелства, надхвърлящи или излизачи извън предмета на административно-наказателното обвинение, по които то не се е защитавало до момента.

На второ място, в обжалваното НП е посочена дата на извършване на нарушението, която е различна от действителната такава. В случая в НП е прието, че нарушението е извършено на 11.09.2018 г., но това е датата на която е направена цялостна проверка относно транспортната дейност на [фирма], за която е бил съставен и констатиран протокол. От друга страна в НП спрямо всеки един от водачите Б. Н. Т., Б. К. Р. и Е. Г. Р. са посочени други, различни периоди, в които същите са управлявали превозни средства, с които са извършени превози на товари /05.02.2018г.-28.02.2018г.; 14.05.2018г.-15.05.2018г.; 22.01.2018г.-23.01.2018г./.

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 15.02.1971 г. по н.д № 32/1970г. на ОСНК на ВС продълженото престъпление се осъществява само с едно деяние (действие и бездействие или само с бездействие), което продължава трайно и непрекъснато в определено време. В настоящата хипотеза е абсолютно неясно каква е действителната воля на ответника и кога той е приел, че е извършен /довършен състав на визираното нарушение. Поради това не може еднозначно да се приеме коя е действителната дата, на която според началник Областен отдел „Автомобилна администрация“- [населено място], [фирма], представлявано от Й. Паскалова Н. е извършило нарушението. Следва да се отбележи, че датата на извършване на нарушението винаги представлява съществен елемент от обективната страна на административното нарушение. В този смисъл посочването в НП на дата на извършване на нарушението, различна от действителната такава, представлява основание за отмяна на последното. Датата на осъществяване на деянието е от особено важно значение за преценката дали не е изтекла абсолютната погасителна давност за наказателно преследване, както и дали са спазени давностните срокове по чл.34 ЗАНН. Такава проверка в конкретния спор не може да се извърши, поради неопределеността, неяснотата по отношение на датата на извършване на нарушението.

На трето място, в процесния случай, административно-наказващият орган е издал едно наказателно постановление, с което е квалифицирал осъщественото от касатора деяние, като едно нарушение и е наложил съответно едно наказание. Административният процес е строго формален и изискванията на закона следва да бъдат изпълнявани стриктно. Съгласно чл.18 ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Неизпълнението на това изискване на закона представлява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП. В настоящия случай административно-наказващият орган е санкционирал касатора с едно наказание за 3 отделни нарушения, което е недопустимо. В тази връзка неправилно е заключението на въззивния съд, че не е налице нарушение на административно-производствените правила. Макар налагането на една санкция за няколко нарушения да е в интерес на касатора с оглед по-ниския размер на дължимата сума, то това не може да бъде

основание за саниране от съда на процесуалните нарушения, направени от органа във воденото от него производство. Не може да се търси аналогия и с разпоредбата на чл.26, ал.1 от Наказателния кодекс, тъй като институтът на продължаваното престъпление, съответно административно нарушение не е познат на административния процес. В производството по налагане на административни наказания са без значение продължителния период, през който са извършвани различните нарушения, както и сходната фактическа обстановка, при която те са осъществени. Не намира приложение и нормата на чл.23 НК за определяне на едно общо наказание. Дори да се приеме, че е законосъобразно административният орган да издаде едно наказателно постановление за 3 нарушения, то същият е следвало да определи за всяко едно от тях три отделни наказания.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 27.09.2021г. на СРС, НО, 18-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено. Спорът по делото подлежи на решаване по същество, чрез цялостна отмяна на НП № 42-0002630/18.10.2018г. на началник Областен отдел „Автомобилна администрация“- [населено място]. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора в полза на [фирма] следва да бъдат възстановени направените разноски, които възлизат в размер на общата сума от 1 200.00 лева и представляват заплатено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв.С. К. в двете съдебни инстанции.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК, чл.222, ал.1 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение от 27.09.2021г., постановено по нахд № 10525/2020г. на СРС, НО, 18-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0002630/18.10.2018г. на началник Областен отдел „Автомобилна администрация“- [населено място], с което на [фирма], представлявано от Й. Паскалова Н. на основание чл.96г, ал.1, пр.2 от ЗавПр е наложено наказание- имуществена санкция в размер на сумата от 3 000.00 /три хиляди/ лева за извършено нарушение по чл.7б, ал.1, изр.1 от ЗавПр.

ОСЪЖДА Регионална дирекция „Автомобилна администрация“- [населено място] с адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], представлявано от Й. Паскалова Н., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Л.“, [улица] сумата от 1 200.00/ хиляда и двеста/ лева на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.